

Ixillaren ertz barna
dagiket urrats betez.
Zentzunak guztizkoan
dodazala atsedenez.

Zuk ditokezu miña
ezpan-saka gartsuan.
Ez, iñoiz bez ni larri
ezpai-ari galduan.

Billa naizu, bai!, gaurtik
Zeugan, Jainko. Or nozu!
Zure da nire jzana,
egiz maitezko kimu.

ESKEA

Arrotzak dozuz, eta askotxo,
ez dakit nitzat lekuri dan;
baiña ateetan negoalarik,
bego barruan gaixo au be,
ur ainbat min dagon tokitik.

Legea beteaz gogoa
zintzoro bizi da, belaxka,
ta Zugan ditxaro soil-soillik.
bere oiñazeen osakaia
Jainko-Bildots ori, Zu, izanik.

Ar nagizu, otoi, Zeuretzat,
ez begira nire ezeukia;
esaidazu eskier noan.
Baiña, ez, Zuk, buru makurka,
«bai» ez ete daustazu esan?

Maitasun garaian ba'goaz,
su-txingar bi egiñik alkar;
egiaz ba'gabiltz batera,
zugatz onen adar ostean
noakizu kuku jartera.

Olan dala, Senar maitea,
leia zaitez bizi naiteño
lagun naila zure arretak;
kisket oni oratzen dautsat
jagon naian zure gerizak.

Itxaro onen babes gozoan
ez naz bildur samiñarena;
Zuri, ene Kristo, oratua
eriotzako une larrian
biziak daukat eskua.

Ta Zu eskuan ba'zaukadaz
adiguri ta bezuza aundiz,
biok gagokez alkaturik,
atsegiña ta oiñazea
mimen-suatsuz eratsirik.

ARRENA

**(Jeremi igarleak, bere aberria erbes-
tetarren menpean ikusirik, biotz jota,
egiñiko illeta eresia)**

Oroi, arren, Jaun altsu, gugaz jazo dana;
begira, otoi, ikus gure irain-gerena.

Iñoren eskumende gure onibarrak,
gure etxe-ondoan jaun be atzeritarrak.